

[Nøhr.]

og har fundet en principiel Ordning ad Lovgivningens Vej, saaledes er ogsaa Feriesagen ved den stigende almene Interesse, der knytter sig til den, modnet til en almen Løsning gennem Lovgivningen.

Ud fra dette Hovedsynspunkt kan mit Parti tiltræde en Ferie Lovgivning. Det er berettiget og rigtigt at gaa dertil, naar det sker paa en saadan Maade, at der ved Lovgivningens Indhold og Praktisering tages mest muligt Hensyn til de praktiske Forhold i Erhvervslivet. Danmark har, som det allerede er nævnt af flere Ordførere, hidtil været bagefter de andre nordiske Lande paa dette Felt, men med det foreliggende Lovforslag kommer vi frem til en efter vor Opfattelse rimelig og forstandig Ordning.

Grundlinien i Regeringens Lovforslag er denne, at enhver Arbejder, Funktionær eller Medhjælper med Beskæftigelse Aaret igennem faar Ret til to Ugers Sommerferie, altsaa med Søndagene indbefattet i alt 15 Dages sammenhængende Ferie, og at Ferie dages Antal i øvrigt ved aftagende Beskæftigelse daler i Forhold hertil. Jeg vil gerne sige om Lovforslaget, at jeg tror, det vil skabe Glæde i Titusinder af Funktionær- og Arbejderhjem i Danmark, og det er min Overbevisning, at ogsaa mange Arbejdsgivere og Principaler gerne ser Spørgsmaalet løst nu ad Lovgivningens Vej. Og jeg føjer til, at jeg tror, at de Arbejdsgivere og Principaler, der i Øjeblikket nærer Betænkeligheder ved at gaa til denne Lovgivning, forholdsvis hurtigt vil tage Del i Tilfredsheden over, at Spørgsmaalet løses.

Hvis man kaster et Blik tilbage over hele den Udvikling, den Fremgang og kulturelle Højnelse, der i Aarenes Løb er sket for Arbejdere og Medhjælpere i Erhvervs livet, vil man for ethvert af denne Udviklings Trin kunne genopfriske den bestandige Iagttagelse, at Fremskridtene betaler sig. De Skyer af økonomiske Betænkeligheder, der ganske naturligt altid trækker sammen ved alle Etaper af hele denne Udvikling, spredte sig hurtigt igen, fordi det viste sig, at Fordelene ved de Reforme, der gennemførtes, var ikke af ensidig Karakter, men kom i det lange Løb alle Parter til gode. Der er ingen Tvivl om, at paa samme Maade vil det gaa med den Ferie-reform, vi her staar foran. Jeg tror bestemt, at man har Lov til at sige, at naar man tager i Betragtning saavel den sundhedsmæssige Styrkelse, der ligger i Ferien, som den Adgang, der bliver for arbejdsløse til at overtage en Del af Feriepladserne,

vil Samfundøkonomien ingen Skade lide ved Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Jeg ser saadan paa det, at den rationelle Løsning af Feriespørgsmaalet paa sit Felt er en Reform af ikke ringe social og kulturel Værdi. Der er nemlig ikke blot dette, at et Par Ugers Ferie og Hvile sikres de paagældende, en Rekreation, skønt dette allerede er betydningsfuldt nok, men vigtigt er det ogsaa, at Ferien for alle Familieforsørgere, for deres Hustruer og Hjem, betyder ligesom et moderne Frihedsbrev, der paa een Gang understreger Erkendelsen af deres Arbejdes Værdi for Samfundet og anerkender deres menneskelige Ret til for en kortere Tid ligesom at børste Støvet af sig, at frigøre sig for Pligterne i fremmed Tjeneste og helt være privat. Det gælder baade Fabrikarbejderne og Kontoristerne og Daglejerne paa Landet.

De, der har haft Lejlighed til at se den Forventning og Glæde, hvormed allerede de faa Dages Ferie imødeses, som i Øjeblikket er gennemført i store Arbejdsomraader, forstaar, hvor dybt Trangen til Feriefrihed bunder. Der gøres i Tusinder af jævne Funktionær- og Arbejderhjem Forberedelser til Ferietiden mange Maaneder ud i Fremtiden. Der begyndes allerede, naar den første Foraarssol viser sig, og der fortsættes gennem mere eller mindre vellykkede Forsøg paa Opsparing til den Dag, da Ferien begynder. Højest sandsynlig braser mange Luftslotte sammen i Mellemtiden, men det gør ikke noget Skaar i den virkelige Ferieglæde.

Naar Ferien nu gennem dette Forslag udvides saa betydeligt, som det sker, og Ferieretten gøres almindelig for alle Arbejdere, Funktionærer og Medhjælpere, saa er det en Sum af naturlig Glæde og Tilfredshed, som derved tilføres disse Grupper af Befolkningen. Ærede Medlemmer kan være vis paa, at det vil blive mærkbart ogsaa i andre Kredse af Danmark, naar Titusinder af glade, jævne Mennesker rykker ud og tager det danske Ferieland i Besiddelse. Generaldirektør Knutzen gør sikkert klogt i at forberede sig til Virkningerne af denne Lov, og Slægtninge paa Landet bør holde deres Gæsteværelser parat.

Om Lovforslagets Indhold i øvrigt vil jeg gerne sige som min Opfattelse, at det er skrevet ualmindelig klart og enkelt. Naar det har været muligt, skyldes det den Omstændighed, at det tager sit Udgangspunkt i den Regel, jeg allerede har nævnt, de 2 Ugers Ferie ved Normalbeskæftigelse, og derefter graduerer Ferie dages Tal efter de faktiske Arbejdsdage beregnet med 1 Ferie-